

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB9 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB9 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 27.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb9-txt-shoot-n53.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB9:53

#

Det kunde blive rehtorisk smukt og virkende, at slutte en Tale, som saa ofte gjøres, med et Vers af en gl. Psalme, og saa just i det Øieblik Tilhøreren er ganske sikker paa at det er forbi, lyrisk at exegetisere over de enkelte Ord, men kort.

fE, Talen er færdig, nu kommer »et Vers af en gl. Psalme«:

og saaledes vil det ogsaa skee, ja saaledes maa det være; thi naar Edikken bliver surere og Galden bitterere, som iskjenkes os: o, den mindste Smule Trøst, som vi neppe smagte i de glade og lykkelige Dage, da vi nærredes ved Slikkerie, den bliver dobbelt sød, den er ikke i og for sig sødere, men Edikken er surere og Galden bitterere. Altsaa